

16 «من کہ ایسا آن، وتی پریشنگ دیم داتگ تانکہ کیلسایانی ہاترا شمارا اے چیزانی شاہدیا بدنت. من داوودئے ریشنگ آن و داوودئے پُشتید ہم. سُهہیے رُزناہن اِستار من آن.»

17 پاکین روہ و بانوَر گوشت: «بیا.»

ہما کہ اِشکنت، پِلْ گوشت «بیا.»

ہما کہ تُتِیگ اِنت، پِلْ کثیت،

ہما کہ لوٹوک اِنت پِلْ چہ زنداپا مُپت و بے زرا زوریت.

18 من پہ ہرکسا کہ اے کتابے پیشگویئے لَبزان اِشکنگا اِنت، شاہدی دَہیان کہ اگن کسے اِشانی تھا چیرے گیش بکت، ہُدا

آییے سرا ہما آزاران گیش کنت کہ اے کتابے تھا نبشتہ اُنت. 19 و اگن کسے چہ کتابے پیشگویئے ہبران چیرے در بکت، ہُدا

چہ زندئے دُرچکا و چہ پاکین شہرا کہ اے کتابے تھا آیانی بارثوا نبشتہ اِنت، آییے بہرا در کنت.

20 ہما کہ اے چیزانی شاہدیا دنت، گوشت: «ہٹو، من زوت پِداک آن.»

اِنچش بات. آمین. بیا، او ہُداوندین اِسا!

21 ہُداوندین اِسائے رھمت گون شما سَجھینان بات. اِنچش بات. آمین.

یوہنّائے اِہامئے کتاب

يَشْمَا* جوڑ کنگ بوتگأت و شهر چه پهکين تلاها، چو شيشگا ساپ. 19 دیوالٹے بُرد گون هر ورتن گرانهبانين سنگان سينگارگ بوتگأت. ائولى بُرد يَشْمَا، دومی نیلم، سئیمی اکيک، چارمی زُمُرْد، 20 پنجمی سنگ سُلَيْمان، ششمی روی، هبتمی تلاه رنگين آکوت، هشتمی بئيرل، نُهمی پُکراج، دهمی شونزين اکيک، يازدهمی پيرؤزه، دوازدهمی جموين آکوت. 21 دوازدهين دروازگ چه مُرواردا جوڑ کنگ بوتگأت، هر یک دروازگے چه یک مُروارديا و شهرتے پُراين دَمک چه پهکين تلاها جوڑ کنگ بوتگأت، چو شيشگا ساپ. 22 من اِشِيے تھا هج پرستشگاه نديست، چيا که پُرواکين هُداوندين هُدا و گُورانڈ اِشِيے پرستشگاه أنت. 23 و شهرها نه رُچ پکار اِنْت و نه ماه که آييا رُزنا بکننت، چيا که هُداے شان و شوکت اِشيا رُزنا کنت و گُورانڈ اِشِيے چراگ اِنْت. 24 کتوم اِشِيے رُزنتے تھا گام جننت و زمينے بادشاه وتی شان و شوکتا اِشِيے تھا کارنت. 25 اِشِيے دروازگ هچبر رُچا بند نبت چيا که اُزدا هچبر شپ نبيت. 26 سَجْهين کتومانی شوکت و شرپ اِشِيے تھا آرگ نبت. 27 هج پِئيمين پليتین چيز يا هما که بوناکين کار کنت و درؤگ بندنت، اُزدا پُترت نکنت، بس هما شت کنت که آيانی نام «زِنْدے کتابا» نبيسگ بوتگأت، هما گُورانڈے کتابا.

يوهناے اِهامے کتاب

زنداپے کتور و زِنْدے درچک

22 رندا پریشنگا منا زنداپے کتور پيش داشت که چو بلورا ساپ أنت. چه هُدا و گُورانڈے تهتا در آيگا اِنْت و 2 شهرتے بازارتے نياما تچان اِنْت. کتورے اے دست و آ دستا زِنْدے درچکے که دوازده بر و سَمَر کاريت، هر ماه چه برا بار اِنْت و دُرچکے تاک په کتومانی دُراه کنگا درمان أنت. 3 و هج پِئيمين نالته پَشْت نکپيت. هُدا و گُورانڈے تهت همؤدا بيت و آيیے هزمتکار آيیے هزمتا کنت. 4 آيیے چهراگا گندنت و آيیے نام آيانی پيشانايگان بيت. 5 اُزدا هچبر شپ نبيت، چراگ و رُچتے رُزنتے زلورت نبيت، چيا که هُداوندين هُدا وت آيانی سرا وتی رُزنا دُریشيتيت و آ، اُبد تان اُبد هُکمرانے کنت.

گُدی هبر

6 پریشنگا گون من گوشت: «اے هبر پُراهتبار و راست أنت. و هُداوند، پئینگمرانی روھے هُدايا، وتی پریشنگا ديم داتگ که آيیے هزمتکاران اے چيزان پيش بداريت که اَلْمَا زوت بئگی أنت.»

7 «بچار، من ايسا، زوت پيداک آن. بهتاور هما اِنْت که همه پيشگوئيے هبرانی پرمانبرداريا کنت که اے کتابا مان أنت.»

8 و من، يوهنا، هما آن که اے چيزی اِشکنگ و ديستگ أنت. وهده من اِشکت و ديست، هما پریشنگتے پادانی ديمَا په سجدها کپتان که منا اے چيزی پيش داشتنت. 9 بله آييا منا گوشت: «نه، چو مکن. من هم تئبی و تئبی براتين پئینگمرانی دُتولين هزمتکارے آن و همایانی دُتولينے آن که اے کتابے هبرانی مَنُک أنت. هُدايا پرستش بکن.» 10 رندا منا گوشتی: «اے کتابے پئینگمریے هبران مُهر مجن، چيا که وهده نون نَزیک اِنْت. 11 هما که بدی کنت، بَل اَنگت بدی کنت، هما که پليت اِنْت، بَل اَنگت پليت اِنْت و هما که پهريزکار اِنْت، بَل اَنگت پهريزکاری کنت و هما که پاک و پلگار اِنْت، بَل اَنگت پاک و پلگار اِنْت.»

12 بچار، من ايسا زوت پيداک آن و منا مَرُ گون که هرکسا آيیے کارتے هسابا مَرُ بدتيان. 13 پندات من آن و هلاسی من آن،* ائولى و آهری، بَنگيچ و آسر.

14 بهتاور هما أنت که وتی پُشاکان شُودنت تانکه چه زِنْدے دُرچکا ورگتے اجازتس ببيت و چه شهرتے دروازگان، تهتا شت بکننت. 15 بله کُچک، جادوگر، زَنهکار، هُونيگ، بُتپرست و هرکس که درؤگ بنديت و گون درؤگا مهَر کنت، اے سَجْهين چه شهرها دُن نبت.

18:21 يَشْمَا گرانهبانين سينگے. 13:22 اسليگين نيشتانکا په پندات و هلاسیا يونانی زيانته ائولى و آهری آيانی نام گرگ بوتگ.

© 2022 Wycliffe Bible Translators, Inc.

گون بايبيکے رجانک کنوکين ئيمے کما

[Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

نُؤکین آسمان و نُؤکین زمین

21 رندا من نُؤکین آسمان و نُؤکین زمينے ديست چيا كه ائولى آسمان و ائولى زمين گار بوتگ انتت و دريا هم نون نيست ات. 2 و من پاكين شهر ديست، نُؤکين اورشليم، چه هُدائے نيمگا چه آسمانا اير آيگا ات. بانوريسے ڈولتا تتيار كنگ و په وتى لوگ واجها سمبھنگ بوتگ ات. 3 و من بُرزين تئوارے اشكت كه چه تهتا پيداك ات، گُوشگا ات:

«بچار! هُدائے منندجاه مردمانى كزا انت،

نون آ وت آيانى كزا نندوَك بيت.

آ، هُدائے مردم بنت و

هُدا وت گون آيان يکجاہ بيت.

4 هُدا چه آيانى چمان هر ارسينا پَهک كنت.

مرک نون پَشَت نکيپت و

نه پُرس و نه زارى و نه درد بيت،

چيا كه پينسريگين چيز گوستگانُت.»

5 هُما كه تهتے سرا نشتگانُت، گُوشتي: «بچار، من سَجھين چيزان چه نوكسرا اُدُ كنان.» پدا گُوشتي: «نشته كن، چيا كه له هير پُراھتبار و راست اُنُت.» 6 چُش هم منا گُوشتي: «كار هلنتت. بندات من آن و هلاسى من آن،* بُنگيچ و آسر. هُما كه تُئيگ انت، من آيا چه زندهتے چمگا مُپت و بے زرا آپ دئيان. 7 هُما كه سؤبين بيت، له سَجھين چيزى ميراسا رسنت، من آيسے هُدا بان و آ منى چُگ بيت. 8 بله لگور و ناباور و هُما كه بزنَاك اُنُت، هُونيگ و زنهكار و جادوگر و بُتپرست و سَجھين دروگيند، اِشاني آسر اِش انت كه آسے گورما گون آس و گوكرتا سؤچگ ببنت. له دومى مرک انت.»

نُؤکين اورشليم

9 چه هُما هپتين پريشتگان كه چه گُدَى هپتين ازابان پُرين هيت دريش گون ات، يکے آتک و منا گُوشتي: «ادا بيا، من ترا بانورا پيش داران، گورانڈے لوگانكا.» 10 آيا روهتے تهنا منا بلاهين و بُرزين كوهيتے سرا برت و پاكين شهر، اورشليمي پيش داشت كه چه هُدائے نيمگا چه آسمانا اير آيگا ات و 11 گون هُدائے شان و شئوكتا دريشگا ات. اِشيتے دريشناكى چو گرانبهاين سَنگ، اكيكے ڈولتا ساپ ات. 12 بلاه و بُرزين ديوالے هستاتى و دوازه دروازگ كه هر دروازگے دپا پريشتگے اؤشتاتگ ات و دروازگے سرا نامه نشتگانُت. له اِسرائيلے دوازهين كيبهاني نام انتت. 13 رُودراتكا سے دروازگ، شمالا سے دروازگ، جنوبا سے دروازگ و رُوندنا هم سے دروازگ انتت. 14 شهرے ديوالا دوازه بُرد هست ات و آيانى سرا گورانڈے دوازهين كابداني نام انتت، هر يکيتے سرا يك نامه. 15 هُما كه گون من هيرا ات، كَد و كساس كنگى تلاهين لئے گون اتى كه شهرا و آيسے دروازگ و ديوالا كَد و كساس بكتت. 16 و شهر چار كُنڈ ات، همينچك كه اِشيتے درجى ات همينچك پُراهى. پريشتگا شهر گون لئا كَد و كساس كرت، سرجميا كساس دو هزار و دوسد كيلوميتر* ات. دراجى، پُراهى و بُرزي يکين كدا انتت. 17 پدا آيسے ديوالى كَد و كساس كرت. انساني كَد و كساسے هسابا كه پريشتگ كار بندگا ات، ديوال كساس شست و پنج ميتر* ات. 18 شهرے ديوال چه

يوهتائے اِهامے كتاب

پيشلبن

1 ايسا مسيهے هُما اِهام كه هُدايا آيارا دات تان وتى هزمتكاران هُما چيزان پيش بداريت كه اَلَم زوت بئىگى انتت. آيا وتى پريشتگے په وتى هزمتكار يوهتايَا رثوان دات تان له اِهام آشكار ببيت. 2 يوهتايَا هُما چيزانى گواهى دات كه ديستگانُتتى، بزانت هُدائے هير و ايسا مسيهے شاهدى. 3 بهتاور هُما انت كه له پيشگوييے لَبزان په بُرزتئوارى وانيت و بهتاور هُما اُنُت كه له پيشگوييے لَبزان گُوش دارنت و هرچے كه نبيسگ بوتگ، وتى دلا دارنتيش، چيا كه وهد نؤيك انت.

دُرهبات

4-6 چه يوهتائے نيمگا، په آسيائے* ذمگے هپتين كلسايان:

چه هماييے جندے نيمگا كه هستانت، هست بوتگ و آيگى انت، چه هُما هپتين روهانى نيمگا كه آيسے بادشاهى تهتے دينما اُنُت و چه وپادارين شاهد ايسا مسيهے نيمگا شمارا رهمت و ايمنى سر بات. ايسا مسيه هُما ائولى انت كه چه مُردگان زندگ بوتگ و دنيايے بادشاهانى هاكم انت. شان و شئوكت و زور، ابد تان ابد همايا سر بات كه مارا دؤست داريت و گون وتى هونا مارا چه گناهان آزاتى كرتگ و دينى پيشوا و بادشاهيے جؤزى كرتگ كه آيسے هُداين پتے هزمتا بكنين. اُنچش بات. آمين.

7 بچار، آگون جمبران پيداك انت و

هُمك چم آيا گنديت،

هُما هم كه آيسے جانش تُنگ تُنگ كرتگ و

زمينے سَجھين كئوم هماييے سئوبا پُرسىگ بنت.

هُمو، اُنچش بات. آمين.

8 هُداوندين هُدا گُوشيت: «بنادت من آن و هلاسى من آن،* هُما كه هستانت، هست بوتگ و آيگى انت، پُرواك، آ من آن.»

يوهتائے اِهامے بندات

9 من، يوهتا، شمے برات آن و هُما آزار، بادشاهى و سير و اؤپارا شمے همراه آن كه مارا ايسائے نامے سئوبا رسنت. من هُدائے هير و ايسائے شاهديے سئوبا پتموسے جزيها اتان. 10 هُداوندے رُؤچا* هُدائے روه منى دلا پُترت و من اِشكت كه پُشتا بُرزين تئوارے بوت، گُوشىگا كرائے* تئوارے ات. 11 گُوشتي: «له چيزان كه تتو گندے، كتابيے تهنا نشتھش كن و په هپتين كلسايان

4:1-6 آ وهدا، آسيائے مانا ائوگين تُكپهے رُوندنى نيمگ ات. 8:1 اسليگين نشتانكا په بندات و هلاسيا يونانى زبانه ائولى و آهرى آبانى نام گرگ بوتگ. 10:1 بزانت يکشپهے رُؤچا. 10:1 كرنا، بزانت سُرنايے ڈولتين سازه.

6:21 اسليگين نشتانكا په بندات و هلاسيا يونانى زبانه ائولى و آهرى آبانى نام گرگ بوتگ. 16:21 اسليگين يونانى نشتانك گُوشيت: دوازه هزار شادا. 17:21 اسليگين يونانى نشتانك گُوشيت: يکسد و چل و چار كيوپت.

دیمش دئے، پہ ایسُس، سَمورنا، پَرگاموم، تیاتیرہ، ساردیس، پیلادلیپا و لئودیکیاے کلیسیایان۔¹² من ہما تئوارئے نیمگا چک جت کہ گون من ہرا آت۔ من کہ چک تَرینت، ہیبت تلاہین چراگدانن دیست و¹³ چراگدانانی نیاما انسائے چُکئیے ڈولینے دیستن، ڈراجین پشکے گورا آتی کہ تان پادان آت و سینگا تلاہین پئیے بستگاتی۔¹⁴ سر و مودی چو پڑما اسپیت انتت، چو برپا اسپیت، و چمی چو آسے برانزا۔¹⁵ پادی پورہ تاپنگین بُرنج انتت کہ آسے کورہیا* رۆک انتت و تئواری چو بازین آپانی تئوارا آت۔¹⁶ ہیبت استاری راستین دستا آت و چہ آییے دپا دودپین تیزین زہمے در آیکا آت۔ دیمی گون وتی سرجمین رُونا چو رۆچا ڈریشگا آت۔¹⁷ من کہ دیست، پورہ مُردگے بوتان و آییے پادانی دینما کپتان۔ وتی راستین دستی منی سرا ایز کرک و گوشتی: «مُرس، من اتولی و آہری آن۔¹⁸ من زندگین آن۔ من مُرتگانان و بچار، نون زندگ آن، آبد تان آبد۔ مرک و مُردگانی جھائے کلیت منا گون آت۔¹⁹ پمیشکا ہرجے کہ تئو دیست، ہرجے کہ انون بھیکا انت و ہرجے کہ دیمترا بیت، نبشتہش کن۔²⁰ ہپتین استار کہ تئو منی راستین دستا دیستنت، آیانی و ہپتین تلاہین چراگدانانی راز ایش انت: ہپتین استار ہپتین کلیسیایانی پریشتگ آت و ہپتین چراگدان ہپتین کلیسا آت۔»

پہ ایسُسے کلیسیا

2 پہ ایسُسے کلیسائے پریشتگا نبشتہ کن:

1 اے ہر ہمایییگ آت کہ ہپتین استاری راستین دستا آت و ہپتین تلاہین چراگدانانی نیاما گام جنگا انت۔ آ چُش گوشیت:² من تیی کاران زانان، تیی زہمتکشی و سبر و اوپارا۔ من زانان کہ تئو بدین مردمان سگت نکئے، ہمایان کہ وتا کاسد گوشتگ بلہ نوتگ آت، تئو آ مردم چکاستگ آت و دیستگ کہ درۆکبند آت۔³ مُہر اؤشتاتگے و گون سبر و اوپارے ہر چیرت پہ منی ناما سگنگ و دمت نُرِتگ۔⁴ بلہ منا گون تئو یک گلگے ہست انت۔ نون تئو آپئیمہ مہر کنگا نہائے کہ بنداتا کنگا اتے۔⁵ پمیشکا یات کن کہ چہ کجا کپتگے۔ پشومان* بے و ہما کاران بکن کہ تئو بنداتا کرتگ آت۔ اگن وتی پشومانی ات زاہر نکرت، من پہ تئو پنداک آن و تیی چراگدانان چہ آییے جاگھا دور کنان۔⁶ بلہ ترا اے شری ہست انت کہ تئو ہم چہ نیکولاییتانی کاران نپرت کئے و من ہم نپرت کنان۔⁷ ہرکسا کہ گوش پَر، گوش ہداریت کہ پاکین روہ گون کلیسیایان جے گوشیت۔ ہما کہ سۆبین* بیت، من آییہ چہ زندئے ہما درچکا ورگے ہکا دئیان کہ ہدائے بہشتا انت۔

پہ سَمورنائے کلیسیا

8 پہ سَمورنائے کلیسائے پریشتگا نبشتہ کن:

1 اے ہما اتولی و آہریے ہر آت کہ مُرتگ آت و پدا زندگ بوت۔ آ چُش گوشیت:⁹ من تیی آزار و نیزگاریا سرید آن بلہ تئو ہستومند اتے۔ آ کُپران زانان کہ ہما مردمان کرتگ آت کہ وتا یھودی گوشنت بلہ یھودی نہ آت۔ آ شئیتانے کنیسہ* آت۔¹⁰ چہ آ یۆکین آزاران مُرس۔ بچار، شئیتان چہ شما لھتینا پہ شمے چکاسگا زندانا کنت و تئو تان دہ رۆچا آزار دئیگ بے۔ تان مرکے ساھتا وپادار بے و من ترا زندئے تاجا دئیان۔

15:1 کورہ، بزان جاگھے کہ آسے تھا کونزگ، مٹ و دگہ چیر پچنت۔ 5:2 پشومان بھیک، بزان تئوبہ کنگ۔ 7:2 سۆبین، بزان پیروز، کامیاب۔ 9:2 کنیسہ، بزان یھودیانی پرستشگا۔

ہزارین سال

20 رندا من پریشتگے دیست کہ چہ آسمانا ایز آیکا آت۔ آییہ جُھلین تھتروئے کلیت و مزنین زمزیلے دستا آت۔² و آییہ اژدیا گپت و پہ ہزار سالو بست، بزان ہما کدیمی مار کہ ایلبس و شئیتان انت۔³ جُھلین تھتروئے تھا دئوری دات و تھتروئے دپی کُیل کرت و مُہر جت کہ تان اے ہزارین سال پورہ منبت، آ دگہ برے کئومان زد دات مکتت۔ چہ ہزارین سالان و رندا، آلمہ شئیتان پہ کُئین وھدیا آرات کنگ بیت۔

4 رندا من تھت دیست و آ کہ تھتانی سرا نشتگاننت، آیان دادرسیے اھتیار دئیگ بوت۔ و من ہمایانی ارواہ دیستنت کہ آیانی سر پہ ایسائے بارئو شاھدی دئیگ و ہدائے ہبرئے سئوبا بَرگ بوتگاننت، ہمایانی کہ رستر و آییے بئش سجدہ نکرتگ آت و وتی پیشانیگ یا دستے سرا آییے نشانیش نرتگ آت۔ آ پدا زندگ بوتنت و پہ ہزار سالو گون مسیہا ہکمرانی ایش کرت۔⁵ اے اتولی جاہ جنگ انت۔ پُشت کپتگین مُردگ، تان ہما وھدا پدا زندگ بوتنت کہ اے ہزارین سال پورہ نوتگاننت۔⁶ بھتاور و پاک و پلگار آت ہما کہ اے اتولی جاہ جنگا شریک بنت، دومی مرکا آیانی سرا ہچ اھتیار نیست و آ، چہ ہدا و مسیہے نیمگا دینی پئشوا جۆز بنت و گون مسیہا تان ہزار سالو ہکمرانی کنت۔

شئیتانے گدی سزا

7 وھدے ہزارین سال سرجم بنت، شئیتان چہ وتی بندبجاھا آرات کنگ بیت و⁸ زمینے چارین کُندان نشتگین کئومانی زد دئیگا رثوت کہ آجوج و ماجوج آت۔ ایشان پہ جُنگا مچ کنت۔ اے دریائے ریکانی کساسا باز بنت۔⁹ اے سچھین کئوم دیم پہ زمینے پُراھین پنا بُرژاد بوتنت و ہدائے پلگارکین مردمانی اُرد* و دؤستناکین شہرش چپ و چاگرد کرت، بلہ آسے چہ آسمانا جھلا د آتک و ایزی بُرتنت۔¹⁰ پدا ایشانی زد دئیوک، ایلبس، آس و گوکرتے گورما دئور دئیگ بوت، ہمؤدا کہ رستر و درۆکین پئیگمبر آت۔ ایشان، شپ و رۆچ، آبد تان آبد آزاب رسیت۔

بلاہین اسپیتین تھت

11 رندا من بلاہین اسپیتین تھتے دیست و ہما ہم کہ تھتے سرا نشتگ آت۔ زمین و آسمان چہ آییے دینما تکتنت و پہ زمین و آسمانا ہچ جاگھے یشت نکپت۔¹² من مُردگ دیستنت، مزن و کسان، کہ تھتے دینما اؤشتاتگاننت۔ کتاب پیچ کنگ بوتنت و دگہ کتابے ہم پیچ کنگ بوت، «زندئے کتاب»۔ مُردگ وتی کرتگین کارانی ہسابا دادرسی کنگ بوتنت، ہما کارانی ہسابا کہ کتابانی تھا نبشتگان آت۔¹³ دریایا وتی لاپے مُردگ در کرتنت و مرک و مُردگانی جھانا ہم وتی تۆکے مُردگ در کرتنت و ہر یکے وتی کرتگین کارانی ہسابا دادرسی کنگ بوت۔¹⁴ مرک و مُردگانی جھان، آسے گورما دئور دئیگ بوتنت۔ اے آسے گورم، دومی مرک انت۔¹⁵ اگن کسپے نام «زندئے کتابے» تھا نبشتہ نہات، آ، آسے گورما دئور دئیگ بوت۔

پہ گورا کنگا دئیگ بوتگ.»

لیلمین گڈ، ہڈائے پلگار تگین مردمانی پھریزکاری آنت.

9 پدا پریشٹگا منا گوشت: «نبشته کن: بھتاور آنت ہما کہ گورانڈئے سورئے شاما لوٹگ بوتگانٹ.» پدا گوشتی: «اے ہڈائے راستین ہیر آنت.»

10 نون من آئیے پادانی دینما سجدہ کنگا کپتان، بلہ منا گوشتی: «چو مکن، من ہم تئی و تئی براتانی ڈولین ہزمتکارے آن کہ ایسائے شادیا دینت. ہڈایا پرستش کن. ایسائے بارٹوا شادی دئیگ پیگمیرے جٹوہر آنت.»

رستر پرؤش وارت

11 من دیست کہ آسمائے دپ پچ آنت و منی دینما اسپیتین اسپ و اسپسوارے. اسپسوارے نام «وپادار و راست» آت. پہ آدل دادرسی کنت و پہ آدل جنگ ہم کنت. 12 آئیے چو چو روکین آسا اتنت و بازین تاجے سرا آتی. آئیے سرگے سرا نامے نبشته آت کہ آئیے جدا آید، دگہ کتا اے نام نزانت. 13 آئیہ ہونا مینتگین کباہے گورا آت و نامی «ہڈائے گال» آت. 14 آسمانی پئوج، ہمایئے پُشتا گون اتنت، اسپیتین اسپان سوار و سپا و اسپیتین لیلمین پؤشاک گورا.

15 چہ اسپسوارے دپا تیزین زہمے در آیکا آنت تانکہ گون ایشیا کتومان بجت و گون آستین آسایا آینی سرا ہکمرانی بکنت. آ، پُرواکین ہڈائے گُرب و ہڑمے شرابکشی ہموزا لگت دئیگا آنت. 16 آئیے کباہ و رائے سرا نامے نبشته آنت: «بادشاہانی بادشاہ و ہڈاوندانی ہڈاوند.»

17 پدا من دیست کہ پریشٹگے روچے تہا اوشتاتگ. گون برزین تواریا سچھین مرگانی نیمگا کوکاری کرت کہ آسمائے نیاما بال اتنت:

«بیایت و پہ ہڈائے مزین شاما مچ بیت،

18 تانکہ شما بادشاہانی گوشت،

سالارانی گوشت،

پُرواکین مردمانی گوشت،

اسپ و اسپسوارانی گوشت،

سچھین مردمانی گوشت،

آزات و گلامانی و کسان و مزینانی گوشتا بوریت.»

19 نون من رستر دیست و زمینے بادشاہ و آینی پئوج ہم دیستنت کہ گون اسپسوار و آئیے پئوجا پہ جڈگا مچ بوتگانٹ. 20 و

رستر، ہما دروگین پیگمیرے ہماہیا گرگ بوت کہ رسترے دینما مڑجھی پیش داشتگانٹ. گون اے مڑجھان، آئیہ ہما رد

دانگانٹ کہ رسترے نشانیش زرتگانٹ و آئیے بٹیش سجدہ کرتگانٹ. دوین، زندگا ہما گورما* دئور دئیگ بوتگانٹ کہ گون آس و گوکرتا بُن آت. 21 آ دگہ پئوجی گون اسپسوارے زہما کہ چہ آئیے دپا در آیکا آت کُشگ بوتنت و سچھین مرگان و تا چہ آینی گوشتا سیرلاپ کرت.

11 ہرکسا کہ گوش پر، گوش بداریت کہ پاکین روہ گون کلیسایان چے گوشت. ہرکس کہ سؤین بیت، چہ دومی مرکا ہچ تاوانے ننگدیت.

پہ پرگامومے کلیسیا

12 پہ پرگامومے کلیسائے پریشٹگا نبشته کن:

اے ہمایئے ہیر آنت کہ دودپین تیزین زہمی گون آنت. آ چُش گوشت:

13 من زانان تئو کجا جھمند آئے، ہمؤدا کہ شغیتائے تہت آنت، بلہ تئو منی نام مہر داشتگ. تئو منی وپادارین شادہ، آنتیپاسے وھدا ہم منی سرا باور کنگا انکار نکرت، ہما آنتیپاس کہ شمے نیاما کُشگ بوت، ہمؤدا کہ شغیتان جھمند آنت.

14 بلہ منا گون تئو لھتین کُگ ہست. تئی کزا لھتین مردم ہست کہ بلیامے تالمیے متوک آنت. بلیاما بالاک سوج دات کہ پہ اسرائیلے چُگان دامے چیر بگیجیت کہ اسرائیلے چُگ، پہ بٹان کرتگین کُربانیگان بورنت و بیراہ و رھبندین ویت و واب بکنت.

15 ہمے پیمتا تئی کزا دگہ لھتین چُشین ہم ہست کہ نیکولاییتانی تالمیے متوک آنت. 16 پمیشکا، پشومان بے، اگن نہ من پہ تئو زوت پیداک آن و گون وتی دپے زہما آینی ہلاپا جُگے بُمکچ کنان.

17 ہرکسا کہ گوش پر، گوش بداریت کہ پاکین روہ گون کلیسایان چے گوشت. ہما کہ سؤین بیت، من آئیہ چہ چیر و پناہین متا* بھرے دبان. من آ مردما اسپیتین سنگے ہم دبان کہ آئیے سرا نوکین نامے نبشته آنت. اے ناما تھنا ہما زانت کہ آئیہ دئیگ بیت.

پہ تیاتیرھے کلیسیا

18 پہ تیاتیرھے کلیسائے پریشٹگا نبشته کن:

اے ہڈائے چُکے ہیر آنت، ہمایئے کہ چمی چو آسے برانزا آنت و پادی پورہ تاپتگین برنج. آ چُش گوشت:

19 من تئی کاران زانان، تئی مہر و ایمان، ہزمت و سبر و اؤپارا. تئو اٹون چہ آکاران گیشتر کنگا آئے کہ ہندانا کرتگانٹ.

20 بلہ منا چہ تئو یک گُگے ہست کہ تئو ہما جنین، ایزابل سگگا آئے کہ وتا پیگمیرے گوشت. آ تالمی دئیگا آنت و منی

ہزمتکاران گُمرہ کنگا آنت. آیان بیراہ و رھبندین ویت و واب و ہما کُربانیگانی ورگے سؤجا دئیگا آنت کہ پہ بٹان کنگ بوتگانٹ.

21 من آیارا وھد دانگ کہ بلکین پشومان بیبت، بلہ آچہ وتی زہنکاریا پشومان بیبگ نلؤٹیت. 22 بچار، من آئیہ تھتے باھوٹ کنان

و ہما کہ گون آئیہ زنا کنگا آنت، آیان سکین آزابیتے تہا دئور دبان، اگن آئیے کارانی رندگیری ایش یلہ ندادت و پشومان نبوتنت.

23 من آئیے چُگان ویا دبان و کُشان، گُرا سچھین کلیسا زانت کہ من ہما آن کہ دل و ہنیالانی ہالان در گنجیت و من شما

ہرکسا آئیے کارانی ہسایا مڑ دبان.

24 بلہ تیاتیرھے اے دگہ مردم، شما کہ اے تالمیے متوک نہایت و «شغیتائے جھلین رازان»، انچش کہ لھتین گوشت، شریا

سرید نہایت، اے گپان شمارا گوشان: «شمے سرا دگہ گرائین بارے نلڈان، 25 بلہ ہما چیزانی سرا کہ شما وتا مہر داشتگ، تان

منی آیکا وتا انچش بداریت.»

26 ہما کہ سۆبِن ببت و تان آہرا منی کاران کنت، من آہیا کتومانى سرا واک و اہتیار دہیان. 27 آگۆن آسنین آسانا انچۆ کتومانى سرا ھکمرانى کنت کہ کوزگ پرۆشگ بنت. 28 انچین اہتیارے چہ منی پتے نئمگا منا رستگ. من آہیا سُبے اِستارا ہم دہیان. 29 ھرکسا کہ گۆش پر، گۆش بداریت کہ پاکین روہ گۆن کلیسیایان جے گۆشیت.

پہ ساردیسے کلیسیایا

3 پہ ساردیسے کلیسائے پریشتگا نبشته کن:

اے ہمایئے ہبر آنت کہ ہپتین اِستار و ہڈائے ہپتین روہی گۆن آنت. آچُش گۆشیت:

من تئیی کاران زانان. تنو نامے در آورتگ کہ زندگ ائے، بلہ آسلا مُرتگتے. 2 آگاہ بئے و ہما چیران مہر و مہکم کن کہ آنگت پُشت کپنگ آنت بلہ مرگی آنت. چیا کہ من تئیی کار دیستگ آنت کہ منی ہڈائے چمان کامل نہانت. 3 گۆرا تنوہ کن و ہرچے کہ ترا رستگ و تنو اِشکتگ یاتش کن و مہرش بدار. اگن آگاہ نبوتے، من دُزکای کایان و تنو ہچ سرید بئے کہ من چہ و ہدا پہ تنو کایان. 4 بلہ ترا ساردیسا لہتین مردم ہست کہ وتی پۆشاکش پلٹ نکرگت آنت، آ اسپت پۆش بنت و گۆن من گام جنت چیا کہ کرزت. 5 ھرکس کہ سۆبِن ببت، ہیمشانی دُئولا اسپت پۆش ببت. من آہیئے ناما ہچبر چہ «زندے کتابا» گار نکنان و وتی پت و پتے پریشتگانی دینا آہیا مئان. 6 ھرکسا کہ گۆش پر، گۆش بداریت کہ پاکین روہ گۆن کلیسیایان جے گۆشیت.

پہ پیلادلیپائے کلیسیایا

7 پہ پیلادلیپائے کلیسائے پریشتگا نبشته کن:

اے ہبر ہمایئیک آنت کہ پاک و راست اِنت، ہمایئیک کہ داودئے کلیتی دستا اِنت. آچیرا کہ آ پچ بکت، کسئی بند کرت نکنت و آچیرا کہ آ بند بکت، کسئی پچ کرت نکنت. آچُش گۆشیت:

8 من تئیی کاران زانان. بچار، من تئیی دینا پچین دروازگے اِشتگ کہ کسئی بند کرت نکنت، چیا کہ تئیی زور کم اِنت و آنگت تنو منی ہبر مئتگ و چہ منی ناما اِنکار نکرگت. 9 بچار، من چہ شتینائے کنیسہئے مردمان لہتین ترا دہیان، چہ ہمایان کہ وتا بھودے گۆشنت بلہ بھودی نہانت و درۆگ بندنت. بچار، من آہیان پرمایان، آ کاینت، تئیی پادانی دینا کپنت و سرید بنت کہ من ترا دۆست داشتگ. 10 تنو منی ھکم مئتگ و سبر و اِزار کرتگ، پمیشکا من ہم ترا چہ دادرسیئے * ساہتا رکنان کہ پہ زمینے سرا نشتگینانی چکاسگا سچھین دنیایا آہیگی اِنت.

11 من زوت پینداک آن. ہرچے کہ ترا ہست، مہرش بدار تانکہ کس تئیی تاجا پچ مگیبت. 12 ہما کہ سۆبِن ببت، من آہیا وتی ہڈائے پرستشگاہئے مئکے * جۆر کنان و آ پدا ہچبر چہ پرستشگاہا در تئییبت. من آہیئے سرا وتی ہدا و وتی ہڈائے شہر، نوکین اورشلیمے ناما و وتی نوکین ناما نبشته کنان. نوکین اورشلیم چہ منی ہڈائے نئمگا، چہ آسمانا اِیر کتیت. 13 ھرکسا کہ گۆش پر، گۆش بداریت کہ پاکین روہ گۆن کلیسیایان جے گۆشیت.

پدا ہچبر تئیی تھا ندریشیت. سالۆنک و بانۆری تنوارے پدا ہچبر تئیی تھا اِشکتگ نببت، چیا کہ تئیی سئوداگر زمینے سکین مزین مردم بوتگ آنت و تئیی جادوگریئے سؤبا، سچھین کئوم رد دئیگ بوتگ آنت. 24 پئیکمبر و ہڈائے پلگارگین مردم و ھرکس کہ دنیائے تھا کُشگ بوتگ، آہانی ہؤن اے شہرے تھا در کپت.»

بابلئے کپگئے سرا ہڈائے شگر

19 چہ اے چیران و رند من انچین مزین تنوارے اِشکت، گۆشیکا آسمانا سکین بلاہین مچییئے تنوار آت، گۆشکا انت: «ہداوندا بنازنیت، ہللیویا.

رکینگ و شوکت و زور مئے ہڈایگ آنت، 2 چیا کہ آہیئے دادرسی راست و پہ آدل آنت. آہیا ہما مزین کھبگ سزا داتگ کہ زمینی گۆن وتی زہکاریان گمراہ کرتگ آت. ہڈایا چہ آہیا وتی ہزمتکارانی ہؤنئے بیر گپتگ.» 3 و آہان یک رندے پدا گۆشت:

«ہداوندا بنازنیت، ہللیویا. آہد تان آہد چہ آہیا دوت چست بیت.»

4 پدا بیست و چارین کماش و چارین سہدار دیم پہ چیر کپنتت. تہئے سرا نشتگین ہڈا اِش پرستش کرت، گۆشیتش: «آمین. ہداوندا بنازنیت، ہللیویا.»

5 گۆرا چہ تہتا تنوارے آتک، گۆشتی:

«مئے ہڈائے تنوسیا بکنیت،

او آہیئے سچھین ہزمتکاران

او سچھین ہڈائرسان،

کسان و مز!»

6 پدا من انچین تنوار اِشکت کہ چۆ مزین مچگی و بازین آپ و ترندین گردانی تنوارا انت کہ گۆشیتش: «ہداوندا بنازنیت، ہللیویا.

چیا کہ مئے پُرواکین ہداوندین ہدا ھکمرانی کنت.

7 گل ببین و شادھی بکنین و

ہمایا شان و شوکت بدئیین،

چیا کہ گۆرانڈئے سورئے و ہد آتکگ و

آہیئے بانؤرا وتا تئیار کرتگ.

8 آہیا لیلمین، رُزنا و سپاین گُد،

پہ لئودیکيائے کلیسیا

14 پہ لئودیکيائے کلیسائے پریشنگا نبشته کن:

اے ہیر «آمین»*، وپادار و راستین شاہد، ہڈائے اڈ کرتگینانی سرچمگئے ہیر آنت. آچش گوشیت:

15 من تئی کاران زانان کہ تئو نہ سردمہر ائے و نہ گرم جوش. ڈرنگنا تئو یا سارت بوتینئے یا گرم. 16 نون کہ تئو شیرگرم ائے، نہ گرم ائے و نہ سارت، پمیشکا من ترا چہ وتی دپا شانان. 17 تئو گوشے کہ «من هستومند آن، من مال و دولت کنتگ و منا ہچ چیرئے زلورت نہانت»، بلہ تئو سرید نہائے کہ بدہال، بڑگ، نیزگار، کور و جاندر ائے. 18 من ترا نسیہت کنان کہ چہ من آسا تاپتگین تلالہ پہ بہا بزور تانکہ هستومند بئے، اسپیتین پڑشاک پہ بہا بزور و گورا کن کہ تئی بینگین جاندری چیر بیبت و پہ وتی چمان ملہ پہ بہا بزور و چمان بمش تانکہ دیست بکنئے.

19 من ہمایان نہر دئیان و ادب کنان کہ منا دؤست آنت. پمیشکا زوت کن، پہ دل پشومان بئے. 20 بچار، من دروازگئے دپا اؤشتاتگان و ٹگگا آن. اگن کسے منی تتوارا ایشکت و دروازگا پچ کنت، من تھا کایان. من گون آیا و آگون من وراک وارت. 21 ہما کہ سوبین بیت، من آیا گون وت، وتی تھتے سرا نندگئے ہکا دئیان، ہے پیما کہ من سوبین بوتان و گون وتی پتا، آییئے تھتے سرا نشتان. 22 ہرکسا کہ گوش پر، گوش بداریت کہ پاکین روہ گون کلیسیایان چے گوشیت.

آرشا تھتے

4 چہ ایشان و رند من چارت تہ آسمانا دروازگے پچ انت و ہما کرنائے ڈولین تتوار کہ من پیسرا ایشکتگات گون من ہیرا انت. گوشگا ات: «ادا بُزاد بیا کہ من ترا پیش داران چہ اے چیران و رند آما چے بیگی انت.» 2 ہما دمانا ہڈائے روہ منی دلا پُرت و من دیست تہ آرشا تھتے ایر انت و یکے تھتے سرا نشتگ. 3 آ کہ تھتے سرا نشتگات، گندگا پشم و روبیئے سنگئے رنگ ات و زُمردِ پیمین سنجیا* تھتے چپ و چاگرد گیتگات. 4 اے تھتے چپ و چاگردا بیست و چار تہت ایر ات و بیست و چار کماش آیانے سرا نشتگات. کماشان اسپیتین پڑشاک گورا ات و تلاہین تاجش سرا ات. 5 چہ تھتا گروکئے شہم در آگیا ات، گُرد و بُزین تتوار انت و تھتے دیمآ آسے ہیت مَشَل رۆک ات. اے مَشَل ہڈائے ہیتین روہ آنت. 6 تھتے دیمآ پورہ دریاے ات کہ چو شیشگا ات، چو بلورا.

تھتے چپ و چاگردا، نیامجینا، چار سہدار ہستات کہ دیمآ و پُشتا سرجما چمش پر ات. 7 اتولی سہدار شیرئے پیما ات، دومی گوسکے* پیما، سیمیا مردمی دیمے پر ات و چارمی بالین وکابیئے* رنگا ات. 8 چہ اے چارین سہداران ہر یکیا شش بانزل و ہر نیمگا چہ پر ات، بانزلانی چیرا ہم. اے ہچ بس نکننت و شب و رۆچ گوشگا ات:

«پاک انت، پاک انت، پاک انت،

پرواکین ہداوندین ہدا پاک انت،

ہما کہ ہست بوتگ، ہست انت و آییگی انت.»

14:3 ادا «آمین» بزبان ایسا مسیہ. 3:4 سنج، بزبان درین، رنگین کمان. 3:4 پشم، روبی و زُمرد گرانہین سنگ آنت. 7:4 گوسک، بزبان گولو، گوکے چُک. 7:4 وکاب مزینن بالی شاہینے، اردو و پارسیا عقاب.

پہ آیا ہڈوناک* بوتگ،

چہ شمئے دستا شتگ.

سجھین زینتی و ڈریشوکین چیر

چہ شمئے دستا شتگ آنت و

نون ہچیر در گیکجگ نینت.

15 اے چیزانی سئوداگر کہ چہ اے کھبگا هستومند بوتگ آنت، چہ آییئے آزابئے ترسا دور دورا اؤشتنت، گرونوت و پُرسیگ بنت. 16 گوشنت:

«آپسوز، آپسوز، او مزینن شہر!

چیا کہ لیلمین گڈ، جمو و زُنا سُہرین پڑشاک گورا دئیگ بوتے و

گون تلالہ و گرانہاپین سنگ و مُورادا سمہیننگ بوتے،

17 بلہ چُشین بلاہین مال و ملکت یک ساہتیئے تھا تباہ کنگ بوت.»

سجھین ناہدا، جانشو و ہما مردم کہ دریا سیر کنت یا کار کنت دور اؤشتاتگ انت. 18 وھدے آییئے سچگئے دوش دیست، کوکارش کرت و گوشیتش: «اے مزینن شہرئے ڈولین دگہ شہرے بوتگ؟» 19 آہاک پہ سر بوتنت و گریوان و مۆتک آرانا کوکار کنگا انت:

«آپسوز، آپسوز، او مزینن شہر!

ہما کہ دریا بوجیکش ہستات،

چہ تئی مال و ملکتا هستومند بوتگ آنت،

بلہ یک ساہتیئے تھا تباہ کنگ بوتے.»

20 آییئے سرا شادھی کینت، او آسمانا!

شادھی کینت، او ہڈائے پلگارنگین مردمان، او کابید و پیگمبران!

چیا کہ ہڈایا ایشیے دادرسی ہما پیما کرتگ کہ ایشیا گون شما کرتگ.

بابلئے آسر و آکت

21 پدا پُرواکین پریشنگیا، جنتری* تائے کڈین مزینن سنگے چست کرت و دریا دئور دات و گوشتی:

«گون ہمے ترنیدیا مزینن شہر، بابل جہلاد دئور دئیگ بیت و

پدا ہچیر شوہاز کنگ بوت نکنت.

22 چنگ جنۆک، سازگر، نل و سُرنا جنۆکانی سازئے تتوار

پدا ہچیر تئی تھا ایشکنگ نبیت.

ہچ ہنرئے ہنرمند

پدا ہچیر تئی تھا شوہاز کنگ نبیت.

جنتری تتوارے

پدا ہچیر تئی تھا ایشکنگ نبیت.

23 چراگئے زُرن

14:18 ہڈوناک، بزبان واہدار، آرمانی، لوٹوک، دلانگ. 21:18 جنتر دو سنگ آنت کہ گون آیان گندما دُشتنت و آرت کنت.

⁹ هر هدا كه سهدار تهته سړا نشتگينا، ابد تان ابد زندگينا شان و شوكت و شرب دئينت و آبيته شگرا گرت، ¹⁰ گوا بيست و چارين كماش تهته سړا نشتگينه ديمه كپنت و هماليا نازيننت كه ابد تان ابد زندگ ائت، وتي تاجان تهته ديمه اير كنت و گوشنت:

¹¹ «مته هداوند و مته هدا!

تتو شان و شوكت، ازت و زور كرزته
چيا كه تتو سجهين چيز اذ كرتگانء و
سجهين چيز چه تبي واها
جوژ بوتگ و هستانت.»

كتاب و گورانء

5 پدا من ديست كه تهته سړا نشتگينا كتابه، بزانت تومارے * راستين دستا ائت كه پشت و ديمي نشته انت و هيت مهر جنگ. ² و من پروزرين پريشتهگي ديست كه گون بوزين توارنا جار جنگا ات: «كته اے مهراي پروسگ و تومارے پچ كنگه لاهك ائت؟» ³ بله هجكس نيستانت، نه آسانا، نه زمينه سړا و نه زمينه چيرا، كه اے تومار پچ كرت بكت و اشيته تها بچاريت. ⁴ و من زار زارا گريوگا اتان چيا كه هچ چشين مردمے در نكپت كه اے تومارے پچ كنگه لاهك بيت يا اشيته تها چارت بكت. ⁵ بله چه كماشان يگيا منا گوشنت: «مگريو، بچار يهودائے كيبهته شير، داوودے ازيادگ سوين بوتگ. آ، اے تومار و اشيته هپتين مهراي پچ كرت كنت.»

⁶ پدا من تهته سړا، نياما، چارين سهدار و كماشاني نياما، گورانء ديست كه اؤشتاتگانء و گوشيگا هلاز كنگ بوتگانء. گورانءا هيت كانء و هيت چم پر ات. اے هدايه هپتين روه انت كه سجهين زمينه سړا ديم ديبك بوتگانء. ⁷ گورانء شت و توماري چه تهته سړا نشتگينه راستين دستا زرت. ⁸ و هده توماري زرت چارين سهدار و بيست و چارين كماش گورانء ديمه كپنت، هر يگيا چنگه دستا ات و تلاهين دريش گون ات كه سؤچكيا پُر اتنت. اے هدايه پلگارتگين مردمانی دوا اتنت. ⁹ آنوكين سوتے جنگا اتنت و گوشنت:

«تتو تومارے زورگ و

اشيته مهراي پچ كنگه لاهك ائه

چيا كه تتو هلاز كنگ بوتگے و

گون وتي هونا په هدايا چه هر كيبه، زبان، كتوم و راجا

مردم په بها زرتگ.

¹⁰ تتو آ په مته هدايا ديني پيشوا و بادشاهيه جوژ كرتگانء و

آ، زمينه سړا هكومت كنت.»

¹¹ پدا من چارت و اشكت كه بازين پريشتهگينه توار ائت. اے لكاني لك اتنت، هزاراني هزار. تهته چپ و چاگردا اتنت، سهدار و كماشاني چاگردا. ¹² گون بوزين توارنا گوشگا اتنت:

«هما گورانء كه هلاز كنگ بوت،

كرزيت كه آبيا زور و مال و دانايي و واك و

تانكه شما اشيته گناهان شريك مبيت و اشيته آزاب شمه سړا مكپنت،
⁵ چيا كه اشيته گناه سر په سر انت و آسانا رستگانء و هدايا آبيته زدين كار يات كرتگانء.
⁶ هرچه كه آبيا كرتگ گون آبيا هما پئما بكنيت و دو سرې * بدئيته،
هما پياله كه آبيا اير ريتكگ، چه هما پيالها په آبيا دو سرې اير ريچيت.
⁷ همينچك كه وتا شان و شوكتي دانگ و ايش و نوشته تها زندي گوازينتگ،
نون همينچك آزابي بدئيته،
چيا كه وتي دلا گوشنتي:
«من ملكه آن و تهته سړا نشتگان،
جنزامے نه آن و هچير پُرس ننگدان.»
⁸ ايشاني سؤبا يك روجيته تها آبيته آزاب، بزانت مرگ، پُرس و دُكال كاپنت و آ گون آسا سؤچگ بيت،
چيا كه هداوندین هدا پُرواك ائت و آبيته دادرسيه كنت.»

په بابلا سته برا آپسوز

⁹ زمينه بادشاهان كه گون بابلته شهرا زنا كرتگ و ايش و نوشته زنديش گوازينتگ، و هده آبيته سچگه دوتان گندنت، په آبيا گريوت و پُرسپگ بنت. ¹⁰ آبيته آزابا كه گندنت، تُرنت، دور اؤشتنت و گوشنت:

«آپسوز، آپسوز، او مزنين شهرا!

او بابل، او مَهكمين شهرا!

چيا كه يك ساهتيته تها تبي دادرسيه وهد ريت.»

¹¹ زمينه سؤداگر گريوت و په آبيا پُرسپگ بنت، چيا كه آياني سامانان نون كس په بها زوريت: ¹² تلاه، نُگره، گرانبهان سنگ و مُروارد، ليلمين گد، جمو و هرير و رُزنا سُهري گد و هر پشيمين و شوبزين دار، هر پشيمين آجين * چيز، چه گرانبهان دار، بُرنج، آسين و سينگرَضرا جوژ كرتگين چيز، ¹³ دارچيني، مساله، سؤچكي، مُر، سؤچكي، شراب، زئيتونے ئيل، كهترين آرت، گندم، كوك و پس، اسپ و اسپگاژي، گلام و انساني زند.

¹⁴ هما بر و سمر كه شمه ارواه

گون من گوشت: «تو پرچا هئیران ائی؟ من ترا اے جنین و هما هیت سَرگ و ده کانی رسترے رازا گوشتان که جنین آیی سوار انت. 8 آ رستر که تتو دیست، یک وهیدا هست آت، نون نیست انت بله چه جُهَلین تَهترونا در آییگی انت و بریادیئی نیمگا رثوت. زمینا نشتگین هما مردم که چه جهائے جزو بئیگے وهدا آیانی نام «زندے کتابا» نَبشته نه انت، اے رسترا که گندنت هئیران بنت، چیا که اے رستر یک وهده هست آت و نون نیست انت بله پدا آییگی انت. 9 په ایشیئی سرید بئیگا داناین سَرے لوثیت. هپتین سر، هیت کوه انت که آیانی سرا جنین نشتگ. هیت بادشاه انت هم، 10 پنچے بادشاهی هلاس بوتگ، یکه انون بادشاه انت و دگه یکه آنگت نیثاتکگ و آ، وهده کنیت، آلم په کمین وهیدا مانیت. 11 هما رستر که یک وهده هست آت و نون نیست انت هشتمی انت، بله چه هپتینان یکه و تباهیئی نیمگا رثوت. 12 و دهین کانت که تتو دیستنت، ده بادشاه انت که آنگت هچ بادشاهی ایش نشتگ، بله آیان رسترے همراہیا په یک ساھتیا بادشاهیئی اھتیار رسیت. 13 اے سَجھینانی مکسد یگ انت و اے وتی زور و اھتیارا رسترا دئینت. 14 اے گون گوراندا جنگ کنت بله گوراندا اشان پرؤش دنت، چیا که آ هداوندانی هداوند و بادشاهانی بادشاه انت و هما که گون آیی گون بنت، آییئی تتوار جتگین، در چتگین و وپادارین همراہ انت.»

15 نون پریشتگا منا گوشت: «هما آپ که تتو دیستنت، همؤدا که کھبگ نشتگ، کثوم، مچئی، راج و زبان انت. 16 هما رستر و دهین کانت که تتو دیستنت گون کھبگا نپرث کنت، آییئا وئیران و جاندر کنت، آییئی گوشتا ورنٹ و آییئا گون آسا سؤچنت. 17 چیا که هُدا آییانی دلا داتگ که هُدائی مکسدئی سرا کار بکننت، همشور ببنت و وتی بادشاهیا رسترا بدئینت تان هما وهدا که هُدائی هیر سرجم و پوره ببنت. 18 و هما جنین که تتو دیست، مزین شھر انت که زمینئی سرئی بادشاهانی سرا هُکمرانی کنت.»

بابلئے سرا زار و پریات

18 چه اے جیزان و رند من دگه پریشتگے دیست که چه آسمانا ایز آیکا آت. آییئا مزین اھتیارے گون آت و زمین چه آییئی شان و شوکتا رُزنا بوت. 2 گون مزین تتوارنا کوکاری کرت:

«کپتگ، کپتگ، مزین بابل،

نون پلپتین روھانی مندجاه بوتگ و

هر ناپاکین آرواھئی جاگه انت و

هر ناپاکین مُرگئی کدوه انت و

هر ناپاک و بژناکین سهدارئی لوگ انت.»

3 چیا که سَجھین کثومان

آییئی زنائے مست کنؤکین شراب وارنگ.

جهائے بادشاهان گون آییئا زنا کرتگ و

دنیائے سئوداگر چه آییئی زیادهین ائیش و آسودگیان

هستؤمند بوتگا آت.

بابلئے سزا

4 رندا من چه آسمانا دگه تتوارے ایشکت، گوشتگا آت:

«او منی مردمان! چه ایشیا در آیت

اژت و شوکت و ستا دئیگ ببیت.»

13 آسمانا، زمینئی سرا، زمینئی چیرا و دریائے توکا، هر چه که آیانی تھا هست، من ایشکت سَجھین اڈ کرتگین چیر گوشتگا انتت: «ستا، اژت، شوکت و زور،

تھئی سرا نشتگینئی و گورانڈئی بات،

آید تان آید.»

14 چارین سهداران «آمین» گوشت، کماش دیم په چیر کپنت و هُدا و گورانڈش نازینت.

مُهر پچ کنگ بنت

6 من دیست که گورانڈا چه هپتین مُهران ائولی پچ کرت و من ایشکت چه چارین سهداران یکه گُرنڈئی تتوارئی پئیمما گوشتگا آت: «بیا.» 2 من چارت ته اسپتین اسپے و اسپسوارا تیر کمانے گون. آییئا تاجے دئیگ بوت، سؤبین آت و په کیشتر سؤبین و کامیاب بئیگا دیم رثوان آت.

3 وهده گورانڈا دومی مُهر پچ کرت، من ایشکت دومی سهدار گوشتگا آت: «بیا.» 4 دگه اسپے دیمما در آتک که چو آسا سهر آت. اسپسوارا اے زور و واک دئیگ بوت که چه زمینئی سرا سُهَل و ائیمیا هلاس بکنت که مردم یكدومیا بکُشنت. آییئا بلاهین زهمے دئیگ بوت.

5 وهده گورانڈا سئیمی مُهر پچ کرت، من ایشکت سئیمی سهدار گوشتگا آت: «بیا.» من چارت ته سپاهین اسپے و اسپسوارا شاهیمی* دستا انت. 6 من چه چارین سهدارانی درنیاما تتوارے ایشکت، گوشتگا آت: «کیلے* گندم په رچئیئی مُزا* و سئے کیلو جئو په رچئیئی مُزا، بله رؤگن و شرابئی کیمتا کار مدار.»

7 وهده گورانڈا چارمی مُهر پچ کرت، من ایشکت چارمی سهدار گوشتگا آت: «بیا.» 8 من چارت ته منی دیمما شونزین اسپے. اسپسوارئی نام «مَرک» آت و مُردگانی جهان آییئی پُشتا آت. آیان زمینئی چارکئی* سرا زور و واک دئیگ بوتگا آت که په زهم، دُکال* و ویا و چه زمینئی سرئی رسترانی دستا اژدئی مردمان بکُشنت.

9 وهده گورانڈا پنچمی مُهر پچ کرت، من کُربانجاھئی چیرا همایانی ارواه دیستنت که هُدائی هیر و هما شاهدیئی سئویا کُشگ بوتگا انتت که آیان برجاه داشتگ. 10 زار زارا گرئوگ و گوشتگا انتت: «او پاک و راستین هُداوند! تان کدین دادرسی نکنئی و مئی هؤنئی بئرا چه زمینئی سرا نشتگینان نگرئی؟» 11 آ سَجھینان اسپتین پؤشاک دئیگ بوت و گوشتگ بوتنت که کئی آنگت سبر کنیت تان شمئی همراہین هزمتکار و شمئی برات*، شمئی دُولا کُشگ ببنت و حساب سرجم ببیت.

12 من چارگا اتان، وهده گورانڈا ششمی مُهر پچ کرت، مزین زمین چنڈے آتک. رچ چه مودا اڈ کرتگین سوگی گُڈئی دُولا سپاه بوت، چاردهی ماه چو هؤنا سهر تَرَت و 13 آسمانئی استار انچو زمینا کپنتت که انجیرئی درچک تَرندین گواتئیئی دیمما وتی کنکین* بران دئور دنت. 14 آسمان چو نَر آتکگین توماربا شت و هر کوه و هر جزیره چه وتی جاها سُرینگ بوت.

15 پدا زمینئی بادشاه، مزین مردم، پئوچی سرمستر، هستؤمند، زوراور، هر گُلام و هر آراتین مردم، سَجھینان وتا گارانی تھا و کوهانی سینگ و تلارانی نیاما چیر دات. 16 آیان گون کوه و تلاران گوشت: «مئی سرا بکپیت و مارا چه تھئیئی سرا نشتگینئی چهرگا و چه گورانڈئی گُربا چیر بدئینت. 17 چیا که ایشانی گُربے مزین رچ آتکگ و ایشیئی دیمما کئی اؤشتات کنت؟»

5:6 شاهیم، بران تور، ترازو. 6:6 آسلیگین یونانی لیزئی مانا کیماس یک لیتر انت. 6:6 آسلیگین یونانی لیز «دینار» انت. 8:6 چارک، بران چه چار بهرا یکه. 8:6 دُکال، بران کھت، هُشکسالی. 11:6 «برائے» مانا هر باورمند انت، مردین و جنین. 13:6 کتک، بران نرستگین بر.

یکسَد و چَل و چار هزار مردمئے مہر جنگ

7 چہ اِشان و رند من چار پریشنگ دیست. زمینئے چارین کُنڈان اؤشتانگ و زمینئے چارین گواش داشتگان تانکہ گواتے نہ زمین، نہ دریا و نہ دُرچکیئے سرا بکُشیت. 2 پدا من دکہ پریشنگے دیست کہ چہ ہما جاگھا چست بوت کہ رُوچ دَر کثیت و زندگین ہُدائے مہری گون ات. آیا گون ہما چارین پریشنگان کہ زمین و دریائے تاوان دئیگے زور و واکش دئیگ بوتگ ات، سک کوکار کرت و گوشت: 3 «زمین، دریا و درچکان تان ہما وهدا تاوان مدییت کہ ما، مئے ہُدائے ہزمتکارانی پیشانیگا مہر نجتگ.» 4 و من ہمایانی حساب اِشکت کہ مہر جنگ بوتگان ات. چہ اسرائیلئے چُکانی سَجھین کیلہان، یکسَد و چَل و چار ہزار مردم مہر جنگ بوتگ ات: 5 چہ یهودائے کیلہا دوازده ہزار مردم مہر جنگ بوتگ ات، چہ روینئے کیلہا دوازده ہزار، چہ گادئے کیلہا دوازده ہزار، 6 چہ اُشرئے کیلہا دوازده ہزار، چہ نپالیئے کیلہا دوازده ہزار، چہ مَسَّیئے کیلہا دوازده ہزار، 7 چہ شمونئے کیلہا دوازده ہزار، چہ لاویئے کیلہا دوازده ہزار، چہ ایساکارئے کیلہا دوازده ہزار، 8 چہ زبولونئے کیلہا دوازده ہزار، چہ ایسُپئے کیلہا دوازده ہزار، چہ بنیامینئے کیلہا دوازده ہزار کس مہر جنگ بوتگ ات.

اسپیٹ پُوشانی مزین مچئے

9 چہ اِشان و رند، من چارت تہ بلاہین مچئے کہ کسا حساب کرت نکرت. آ چہ ہر کثوم، کیلہ، راج و زبانا اتنت و تہت و گورانڈئے دینا اؤشتانگان ات. آیان اسپیتین پُوشاک گورا ات و مچئے پیش دستا ات. 10 پہ بُرزتوار کیوکارا اتنت: «رکینگ مئے ہُدائے دستا ات، ہمایئے کہ تہتے سرا نشتنگ و رکینگ گورانڈئے ہم دستا ات.» 11 سَجھین پریشنگ، تہتے چپ و چاگردا اؤشتانگان ات، کماش و چارین سہدارانی چپ و چاگردا. تہتے دینا، دیم پہ چیر کپنت و ہدالاش پرستش کرت. 12 گوشگا اتنت:

«آمین،
ستا و شوکت و
دانایی و شگرگزارى و اِزت و
زور و واک مئے ہُدایگ ات،
آبد تان آبد. آمین.»

13 چہ کماشان یکیا منا جُست کرت: «اے کہ اسپیتین پُوشاک گورا دئیگ بوتگ ات، اے کئے ات و چہ کجا آتگ ات؟» 14 من پَسَو دات: «واجه! تتو و ت زانئے.» نون آیا گون من گوشت: «اے ہما ات کہ چہ مزین آزابا در آتگ ات و وتی پُوشاکش گون گورانڈئے ہونا شُشتگ و اسپیت کرتگ ات. 15 ہمے سؤبا، اے ہُدائے تہتے دینا ات و شپ و رُوچ، آییئے پرستشگاھا، آییئے ہزمتا کنت و ہما کہ تہتے سرا نشتنگ اِشان ساہیل کنت. 16 چہ ادا و دیم اے نہ شدیگ بنت و نہ تئیگ، نہ اِشانی سرا رُوچئے بُرانز کپیت و نہ دکہ تپت و لوارے. 17 چیا کہ تہتے نیاما اؤشتانگین گورانڈ، اِشانی شپانک بیت و اِشان زنداپئے چمگانی راھا پیش داریت و ہدا چہ اِشانی چمان ہر آرسا پھک کنت.»

7 و من اِشکت کہ کُربانجاہ گوشگا ات:

«هئو، او پُرواکین ہداوندین ہدا!

تئی دادرسی راست و پہ آدل ات.»

8 نون چارمیا وتی دَرپ رُوچئے سرا ریتک و رُوچا اجازت دئیگ بوت کہ مردمان گون آسا بسوچیت. 9 مردم چہ اے سکین گرمیا سُنکت، بلہ پشومان بئیگ و ہدایا شان و شوکت دئیگے بدلا، ہما ہُدائے نامئے ہلاپا کُپرش کرت کہ اے آزابانی سرا اِہتیارى ہست ات.

10 رندا پنچمیا وتی دَرپ رسترئے تہتے سرا ریتک. آییئے بادشاہی سیاہ و تہار بوت و مردم چہ اے پریشانی وتی زبان و لَلکان جایگا اتنت. 11 پہ وتی درد و ریشان بُرین اُرشئے ہُدائے ہلاپا کُپرش کرت، بلہ چہ وتی کاران پشومان نبوتنت.

12 پدا ششمیا وتی دَرپ مزین کثور، پراتئے سرا ریتک و کثورئے آپ ہُشک بوت تانکہ رُدراتکی بادشاہانی راہ ساپ بیبت.

13 من سئے پلینتین روہ دیست گوشگیگا پُگل اتنت کہ چہ اُزدیائے دپا، رسترئے دپا و چہ دروگین پیگمیرئے دپا در آیکا اتنت. 14 اے ہما پلینتین روہ ات کہ موزہ پیش دارنت و سَجھین دنیائے بادشاہانی کُرا رتوت کہ آیان پہ جنگ کنگا یکجاہ بکننت، ہما جُنگ کہ پُرواکین ہُدائے مزین رُوچا بیبت.

15 «چار، من دُزکایئے کایان. بھتاور ہما انت کہ آگاۃ مانیت و وتی پُوشاکان تئیاز داریت تانکہ آ جاندرآ در میییت و آییئے ننگ کنگدگ میبت.»

16 پلینتین روہان اے بادشاہ ہما جاگھا مچ کرتنت کہ ایرانی زبانا نامی ہارمگدون انت.

17 نون ہیمیا وتی دَرپ گواتا ریتک و بُرین تتوارے چہ پرستشگاھے تہتا آتک، گوشگا ات: «کار هلنگ.» 18 گُروکان جت، بُرین تتوار و گُرد بوت و انچین بلاہین زمین چنڈے آتک کہ چہ ہما وهدا کہ انسان زمینئے سرا پیداک بوتگ، چُشین زمین چنڈے نبوتگ، انچین زورمندین زمین چنڈے ات. 19 مزین شہر، باہل سئے نگرآ بہر بوت و کثومانی شہر کپنت و ہدایا مزین شہر، باہل یات ات و وتی گُرب و ہزمتے شرابے پیالہی آبیارا دات. 20 ہر خزیرہ گار بوت و ہچ کوہ پشت نکپت. 21 بلاہین ترؤنگلے بوت. ہر یک ترؤنگلے چَل کیلوئے * کساسا گران ات و چہ آسمانا مردمانی سرا کپت. آیان پہ ترؤنگلے توپانئے آزابا ہُدائے ہلاپا کُپر کرت، چیا کہ اے آزاب سک تُرناک ات.

مزین کھبگ

17 رندا چہ ہما ہپتین پریشنگان کہ ہپت دَرپش گون ات، یکے آتک و گون من ہبری کرت و گوشتی: «بیا ادا من ترا ہما مزین کھبگئے سزایا پیش داران کہ بازین آیبانی سرا نشتگ. 2 گون آیا زمینئے بادشاہان زنا کرتگ و زمینا نشتگین مردم آییئے زہکاریئے شرابا بیسار کرتگ ات.» 3 پدا پریشنگا منا روہئے تہا گیابانیا برت و من جنینے دیست کہ انچین رُونا سُہرین رسترئے سرا نشتگ ات کہ کُبری نامان پُوشنگ ات و ہپت سَرگ و دہ کائنی پر ات. 4 جنینا جمو* و رُونا سُہرین گد گورا ات. گون تلاہ و گرانہاین سنگ و مَرواردا سمبہتگ ات. تلاہین پیالہے دستا آتی کہ چہ بژناکین چیر و آییئے زہکاریانی پلینتین پُ ات. 5 آییئے پیشانیگا نامے نبشتہ ات کہ رازے ات: «مزین باہل. کھبگانی و زمینئے پلینتینی مات.» 6 نون من دیست کہ جنین چہ ہُدائے پلگارتگینانی و ایسائے شاہدانی ہونئے نوشگا نشہ و ملار ات. من کہ دیست، سک ہئیران و ہبکہ منتان. 7 پریشنگا

16:21 اَسلیگین یونانی نشتانگ گوشیت: تالانئے. تالانت یک دابین زرے ات. یک تالانت، پانزدہ سالے مَرُ ات و گرانیا تالانتے کساس چَل کیلو ات. 17:4 جمو، رنکے کہ پارسیا بنفش و اردوا بنفش گوشتی.

تیبی راہ پہ اَدل و راستی اُنت،

او کٹومانی بادشاہ!

4 کئے اُنت کہ چہ تئو نثرسیت،

او ہڈاوند!

کئے اُنت کہ تیبی ناما شوکوٹ ندنت؟

چیا کہ تھنا تئو پاک ائے.

سجھین کٹوم کاینٹ و

تیبی بارگاہا ترا پرستش کننت،

چیا کہ تیبی اَدلین کار

زاهر بوتگ اُنت.»

ہیت پریشنگ و ہیت ازاب

5 چہ ایشا رند، من چارت و پرستشگاہ، بزبان «شاهدیئے تمبو» ارشا دیست کہ پیچ اُت. 6 ہیتین پریشنگ کہ ہیتین ازابش گون اُنت، چہ پرستشگاہا ڈُنا در اُتکنٹ. آیان سپا و رُڈناین لیلمین* گُڈ و پُوشاک گُورا اُت و سیننگا تلاہین پئی ایش بستگات. 7 پدا چہ چارین سہداران یکیا ہیتین پریشنگا ہیت تلاہین دَرپ دات کہ چہ ہڈائے گُریا پُ اُنت، اُبد تان اُبد زندگین ہڈائے گُریا.

8 پرستشگاہ چہ دوٹا پُ بوت کہ چہ ہڈائے شوکوٹ و آییئے زُورا اُتک و کُسا تان ہما و ہدا پرستشگاہے تہا شت نکرت کہ ہیتین پریشنگانی ہیتین ازاب سَرحم نبوتنت.

ہڈائے گُریئے ہیتین دَرپ

16 پدا من رُزین تئوارے اِشکت کہ چہ پرستشگاہا پینداک اُت و گون ہیتین پریشنگان گُوشگا اُت: «برٹوٹ و ہڈائے گُریئے ہیتین دَرپان زمینئے سرا بریچیت.»

2 گُرا ائولی شت و وتی دَریی زمینئے سرا ریتک. ہما مردمان ہراب و دردناکین ریش در اُتک کہ رسترائے نشانیش پر اُت و آییئے بٹا پرستش کنگا اُنت.

3 پدا دویمیا وتی دَرپ دَرپان سرا ریتک. دریا چو مُردگیئے ہونا بوت و آییئے تھے ہر سہدار مُرت.

4 پدا سٹیما وتی دَرپ کٹور و چمگانی سرا ریتک و آ ہون بوتنت. 5 گُرا من اِشکت کہ آپانی پریشنگ گُوشگا اُت:

«تئو اَدل ائے، تئو کہ ہستئے و بوتگئے،

او پاکین!

چیا کہ تئو اے دادرسی کرتگ اُنت.

6 اِشان تیبی پلگارتگین مردم و پٹیگمبرانی ہون ریتکگ،

پمیشکا تئو اِشانا ہون پہ نُوشگا داتگ.

اے ہمیشیئے لاکھ اُنت.»

ہیتمی مہر و تلاہین بوسوچ

8 وھدے گُورانڈا ہیتمی مہر پیچ کرت ارشا کِساس نیم ساھتا بیتشوری بوت. 2 پدا من ہیتین پریشنگ دیستنت کہ ہڈائے دینما اؤشتاتگ اُنت. آیان ہیت کرنا دئیگ بوت.

3 دگہ پریشنگے اُتک و کُربانجائے کُرا اؤشتات کہ تلاہین بوسوچے* گون اُتی. آییبا باز سُوچکی دئیگ بوت کہ گون ہڈائے

سجھین پلگارتگینانی ڈوایان یکجائش بکنٹ و ہما تلاہین کُربانجائے سرا پینشش بکنٹ کہ ہڈائے تھتے دینما اُنت. 4 سُوچکیانی

دوٹ گون ہڈائے پلگارتگینانی ڈوایان ہئوار، چہ پریشنگے دستا ہڈائے کُرا رُزاد شنتت. 5 پدا پریشنگا بوسوچ زرت، چہ

کُربانجائے آسا پُری کرت و زمینئے سرا دئوری دات. گُردان گُرنڈت، رُزین تئوار چست بوتنت، گُروکان جت و زمین چنڈے اُتک.

کرنا

6 پدا ہیتین پریشنگان، کہ آیان ہیتین کرنا گون اُنت، وتا پہ کرناپانی جنگا تئیار کرت.

7 ائولیگا وتی کرنا جت، ترؤنگل و آس گون ہونا ہئوار زمینئے سرا ائیر ریچگ بوت. زمینئے سئے یک* آسا ائیر برت، درچکانی سئے یک آسا ائیر برت و سجھین سزین کاہ آسا ائیر برتنت.

8 دومی پریشنگا وتی کرنا جت، بلاہین کُھنیئے ڈولین چیرے کہ پھک بُ اُت، درپائے تہا دئور دئیگ بوت و درپائے سئے یک

ہون بوت. 9 درپایی سہدارانی سئے یک مُرت و بوجیگانی* سئے یک تباہ بوت.

10 سٹیمی پریشنگا وتی کرنا جت، بلاہین اِستارے کہ مَشَلینئے ڈُولا رُوک اُت، چہ آسمانا کٹور و چمگانی سئے یکے سرا کپت.

11 اِستارئے نام «جنور» اُنت. آپانی سئے یک تھل بوت و بازین مردمے چہ آپانی تھلیا مُرت.

12 چارمی پریشنگا وتی کرنا جت. رُچئے سئے یک، ماہئے سئے یک و اِستارانی سئے یک اُنچش جنگ بوت کہ سئے یکش تھار

بوت. رُچا ہم وتی رُڈناییئے سئے یک گار دات و شپا ہم وتی رُڈناییئے سئے یک گار دات.

13 رندا من چارت و اِشکت کہ آسمانئے نیاما بالین وکابے کوکار کنگا اُت: «اُپسوز، اُپسوز، اُپسوز پہ زمینئے نندوکان، ہما

کرناپانی تئوارانی سئوہا کہ اے دگہ سٹیین پریشنگان جنگی اُنت.»

9 پنجمی پریشنگا وتی کرنا جت و من دیست کہ اِستارے چہ آسمانا بستگ و زمینا کپتگ اُت. آییبا جُھلین تھرونئے* چاتئے

دپئے کلیت دئیگ بوت. 2 اِستارا جُھلین تھرونئے چاتئے دپ پیچ کرت. نون چہ چاتا دوٹ چست بوت، گُوشیگیا چہ مزین

کورھیا دوٹ در آیکا اُت. چہ چاتا در آیکوین دوٹان رُوچ و آسمانئے دیم تھار کرتنت. 3 نون چہ دوٹان زمینئے سرا مدگ در اُتک و

اے مدگان زمینئے زومانی پیچمین زُورے دئیگ بوت. 4 گون اِشان گُوشگ بوت کہ تھنا ہما مردم کہ ہڈائے مہرش پینشانیکا پر

نہانت، آیان و آئید زمینئے سرئے ہچ کاہ و سبزگ یا دگہ کشار و دُرچکے تاوان مدئیبت. 5 مدگان اے ہک دئیگ نبوت کہ اِشان

بکُشنت بلہ تھنا تان پنچ ماہا ازاب بکننت، اُنچین ازاب کہ چہ زومئے تجا* مردمیا رسیت. 6 آ رُوچان مردم مرک لُوتنت بلہ مرکش

نرسیت. مرکسے لُوتوک بنت و مرک چہ آیان تچیت.

7 مدگ پورہ اسپانی پٹیما اُنت کہ پہ جنگا تئیار کنگ بوتگ اُنت و آپانی سرگئے سرا تلاہین تاجئے ڈولین چیرے اُنت و چھرگش

انسانئے پٹیما اُنت. 8 آپانی مود جنینی مودانی ڈُولا اُنت و دننان شیرئے دننانانی پٹیما. 9 آپانی سینگا آسنی سینگ پُوش بستگ اُت

3:8 بوسوچ، بزبان جاگہ یا ذریے کہ آییئے سرا یا تہا سُوچکی دوٹ دئیبت. 7:8 سئے یک، بزبان چہ سئے بہرا یکے. 9:8 بوجیگ، بزبان لانچ، یکدار،

کشتی. 1:9 تھرون، بزبان جھم، دوزہ. 5:9 تیج، بزبان نیش.

6:15 لہم، گُڈئے تھرے کہ اُنگریزا «لین» گُوشگ بیت.

و بانزلانی توارش پوره هما بازین آزابانی توارے ڈئولا انتت کہ اسپس بستگ و پہ جنگا مان رچنت. ¹⁰ زومانی ڈئولین لئک و تجش پر آت و لئکان اے زور مان آت کہ مردمان تان پنج ماہا ٹیپگ بکننت. ¹¹ بادشاہے هست آتیش کہ جھلین تھرونے پریشتگ آت، ایرانی زبانا نامی اَبَدُون آت و یونانیا، اپولون.*

¹² اتولی «اَپسوز» گوستگ، بچار، چہ اے چیزان و رند دگہ دو «اَپسوز» آئیگی انت.

¹³ ششمی پریشتگا وتی کرنا جت و هما تلاہین کُربانجاہ کہ ہڈائے دیما انت، من چہ آئیے چارین کاننان توارے ایشکت. ¹⁴ گون ششمی پریشتگا، ہماییا کہ کرنایگی گون آت، گوشگا آت: «ہما چارین پریشتگان آرات کن کہ مزین کتور پراتے کشا بستگانے.»

¹⁵ نون چارین پریشتگ آرات کنگ بوتنت کہ پہ ہما ساہت، رُوج، ماہ و سالا تیار کنگ بوتگانے کہ بنی آدمانی سٹے بکا بکشتنت. ¹⁶ من ایشکت، اسپسوارین لشکر دو ہزار لک* آت. ¹⁷ ہما اسپ و اسپسوار کہ من اِلہامے تھا دیستنت، چُش انتت: اسپسوارانی سینگا آس رنگین، سیہسزین و زردین گوگرت رنگین سینگپوش بستگانے: اسپانی سر، شیرگی سرگے ڈئولا انتت و چہ آیبانی دپا آس، دوٹ و گوگرت در آیکا آت. ¹⁸ بنی آدمانی سٹے بکا، سٹے آزابا کشت، بزبان ہما آس، دوٹ و گوگرتے آزابا کہ چہ اسپانی دپا در آیکا آت، ¹⁹ چہ کہ اسپانی زور آیبانی دپ و لئکانی توکا آت و آیبانی لئک مارے ڈئولا انتت کہ سرش پر آت و گون ایشان مردمش ٹیپگ کرتنت.

²⁰ پُشت کپتگین مردم کہ اے آزابان نکشتگانے، انگت چہ وتی دستانی کاران پشومان نبوتنت و تپوش نکر و تلاہ، نُگرہ، بُرنج، سنگ و دارے ہما پلینین ارواہ و بُتانی سجدہ کنگش یلہ نکر کہ نہ دیست کنت، نہ ایشکت کنت و نہ راہ شت کنت.

²¹ اے مردم نہ چہ وتی کُشت و کوشان پشومان بوتنت، نہ چہ وتی سپر و جادوگریا، نہ چہ وتی زہکاریا و نہ چہ وتی ڈُزبان.

پریشتگ و کسانین کتاب

10 نون من دگہ پُرواکین پریشتگے دیست کہ چہ آسمانا ایر آیکا آت. جمبری پوشاکی گورا آت، سرا سنجے ایر آتی، چہرگی رُچے ڈئولا آت و پادی آسی مئکے پیما انتت. ² کسانین کتابے دستا آتی کہ پچ آت. اے کتاب تومارے آت. پریشتگا وتی راستین پاد دریائے و چپین زمینے سرا ایر کرت و ³ کوکاری کرت، انچہ کہ شیرے گُرت و وھدے کوکاری کرت، ہپت گُرنڈے توار آت کہ ہبرا انتت. ⁴ وھدے ہپتین گُردان ہبر کرت من لوٹت بنیسانیش، بلہ توارے چہ آسمانا ایشکت، گوشگا آت: «ہرچے کہ ہپتین گُردان گوشت، چیرش بدے و نبشتہش مکن.»

⁵ پدا من ہما دریا و زمینے سرا اوشتاتگین پریشتگ دیست کہ وتی راستین دستی آسمانے نیمگا چست کرت. ⁶ و ہمایئے سونگدی وارت کہ آید تان آید زندگ انت، ہمایئے کہ آسمان و ہرچے کہ آسمانانی تھا هست، زمین و ہرچے کہ زمینا هست، دریا و ہرچے کہ دریائے تھا هست جوڑی کرتگانے. گوشتی: «نون وھد ہلاس انت. ⁷ ہڈائے راز ہما رُوجان سرجم بیت کہ ہپتمی پریشتگ وتی کرنا جتگی بیت، ہما پیما کہ ہڈایا گون وتی ہرمتکارین پیگمبران جار جتگ.»

⁸ گُرا ہما توارا گون من پدا ہبر کرت کہ من چہ آسمانا ایشکتگانے. گوشتی: «برئو، ہما پچین تومارا بزور کہ دریا و زمینے سرا اوشتاتگین پریشتگے دستا انت.»

⁹ من پریشتگے کُرا شتان و کسانین تومار لوٹت. آیبیا منا گوشت: «بزور و بوری. اے تیبی لاپے تھا تھل بیت بلہ تیبی دپا بینگے ڈئولا شیرکن.» ¹⁰ من کسانین تومار چہ پریشتگے دستا زرت و وارت. دپا بینگے ڈئولا شیرکن آت بلہ انچہ کہ من وارت، منی لاپ تھل بوت. ¹¹ منا گوشتیش: «پہ تھو اے آلمی انت کہ پدا بازین کتوم، راج، زبان و بادشاہانی بارئو پیشگوئی بکنے.»

11:9 اَبَدُونے مانا تباہ کنگ و اپولونے مانا تباہ کنوک انت. **16:9** اسلیگین نیشتانک گوشتی: «دو دہ ہزار بران دہ ہزار.»

⁸ چہ ایشیا رند، دگہ پریشتگے، دومی پریشتگ آتک و گوشتی: «کپتگ، مزین شہر، بابل کپتگ، ہما کہ وتی زہکاریانی مَسْت کنوکین شرابی سچھین کتومانا وارپتنگ.»

⁹ رندا دگہ پریشتگے، سیمی پریشتگ آتک. گون بُزین توارنا گوشتی: «اگن کسے رستر و آیبے بُنا پرستش بکنت و پینشانیکا یا دستا آیبے نشانا بزوریت، ¹⁰ آ، ہڈائے ہڑمے ہما پھکین شرابا وارت کہ ہڈائے گُریے پیالہا ریچگ بوتگ و گون آس و گوگرتا پاکین پریشتگانی دیما و گورانڈے دیما ہم آزاب دئیگ بیت. ¹¹ آیبانی آزابے دوٹ آید تان آید چست بنت. ہما کہ رستر و آیبے بُنا پرستش کنت یا رسترے نامے نشانا زورنت، آیان رُوج و شپ ہج آرام نبیت. ¹² ادا ہڈائے پلگارتگینان سبر و اویار پکار انت، ہمایان کہ ہڈائے ہُکمانی سرا کار کنت و پہ ایسایا وتی ایمانے سرا مہر اوشنتت.»

¹³ گُرا من چہ آسمانا توارے ایشکت، گوشگا آت: «نبشتہ کن: مُردگ بھتاور انت، ہما کہ چہ ادا و رند ہڈاوندے راہا مرنے.»

پاکین روہ ہم گوشتی: «ہنو، آیبانی زہمت کُشی ہلنت و آرام گرنے، چہ کہ آیبانی کرتگین کار آیبانی ہمارا آت.»

زمینے روون و مویش

¹⁴ من چارت تہ اسپتین جمبرے و جمبرے سربرا پوره انسانے چُکے ڈئولینے نشتگ. آیبے سرا تلاہین تاجے و دستا تیزین داسے. ¹⁵ دگہ پریشتگے چہ پرستشگا در آتک، پہ بُزنتوارا دیم پہ ہماییا کوکارا آت کہ جمبرے سرا نشتگانے: «وتی داسا دیما بیار و بُرن، چہ کہ روون و مویشے وھد آتکگ. زمینے کیشار رستگ و تیار انت.» ¹⁶ گُرا ہما کہ جمبرے سربرا نشتگانے، وتی داسی زمینے سرا سُرینت و زمین روون و مویش بوت.

¹⁷ دگہ پریشتگے چہ آسمانی پرستشگا در آتک. آیبیا ہم تیزین داسے گون آت. ¹⁸ دگہ پریشتگے چہ کُربانجاہا آتک کہ آسے سرا اہتباری هست آت. آیبیا گون بُزین توارنا گون ہماییا گوشت کہ تیزین داسی گون آت: «وتی تیزین داسا دیما بیار و زمینے انگورے ڈرچکانی ہوشان بُر، چہ کہ نون انگور رستگانے.» ¹⁹ گُرا پریشتگا وتی داس زمینے سرا سُرینت، انگوری مچ کرتنت و ہڈائے گُریے مزین شرابکُشی ہٹوئے* تھا دتور دانتت. ²⁰ شرابکُشی ہٹوئے چہ شہرا ڈن لگت دئیگ بوت و چہ ہٹوئا ہون در آتک. ہون انچو باز آت کہ اسپانی لگامان سر بوت و تان سینسد کیلومیترا* چو آیا تتک.

موسائے و گورانڈے سئوت

15 رندا من آسمانا دگہ ہیران کنوک و بلاہین نشانے دیست، ہپت پریشتگ کہ ہپتین گُدری آزابش گون انتت، گُدری، پمیشکا کہ گون ایشان ہڈائے گُرب سرجم بیت.

² پدا من چیرے دیست، دریائے پیما آت بلہ چو شیشگا آت، گون آسا ہٹوار. و من دیست شیشگی دریائے کشا ہما اوشتاتگانے کہ رسترے سرا و آیبے بُت و نامے نمبرے سرا سوین بوتگانے. چنگش دستا آت کہ ہڈایا دانگانے. ³ آیان ہڈائے ہرمتکار موسائے سئوت دپا آت و گورانڈے سئوت ہم. گوشگا انتت:

«تیبی کار مزن و ہیران کنوک آت،

او پُرواکین ہڈاوندین ہڈا!

19:14 شرابکُشی ہٹوئے جاگے کہ انگور مان کنت و لگت دینت و انگورے شیرگا کشتت. **20:14** اسلیگین یونانی سیاہگ گوشتی: ہزار و ششسد استادیا.

آ کہ گون زہما کُشگ بیگی انت،
گون زہما کُشگ بیت.»
ایشیے تہا ہڈائے پلگار تگین مردمان اؤپار* و ایمائے زلورت انت.

چہ زمینا رستریے

11 گوا من دگہ رستریے دیست کہ چہ زمینا چست بیگا ات۔ ایشیا گورانڈیئے ڈٹولا دو کانٹ پر ات بلہ اؤدیائے ڈٹولا ہیرا ات۔
12 ایشیا اتولی رستریے سچھین اہتیار گون ات و چہ ہمایئے نیمگا کار کنگا ات۔ زمین و زمینے سرا نشتگین مردمی پرماتنت کہ اتولی رستریے پرستشا بکننت، ہمایئے کہ کُشو کین ئی ڈراہ بوتگا ات۔ 13 ایشیا مزین نشانی پیش داشت، آسی ہم چہ آسمانا تان زمینا مہلوکتے چمانی دینما ایز گیتک۔ 14 اے نشانیاںی سؤبا کہ ایشیا رستریے دینما پیش دارگتے اجازت دئیگ بوت، ایشیا زمینے سرا نشتگین مردم زڈ دانتت۔ ہکمی دانتت کہ «ہما رستریے شریا بئے جوڑ کینت کہ زہمے لگنگی، ئیگ بوتگ بلہ آنکگ زندگ منتگ.» 15 دومی رسترا اجازت دئیگ بوت کہ اتولی رستریے بٹا ساہ مان بکنت تانکہ اتولی رستریے بٹ ہبر ہم کرت بکنت و ہمایان بکوشاریتیت کہ اے بٹا پرستش نکنت۔ 16 ایشیا سچھین مردم، کسان و مزین، ہستومند و نیرگار، آرات و گلام، اے ہکم دانتت کہ وتی راستین دستا یا پیشانیگا نشانے پر بکننت، 17 تانکہ آہچی گپت یا بھا کرت مکننت، اگن نشانیش پر نہ انت۔ نشان رستریے نام یا آییئے نامے نمبر ات۔ 18 ادا حکمت پکار انت۔ بل ہما کس رستریے نمبرا حساب کنت کہ زانتی ہست، چیا کہ اے نمبر بنی آدمیگ انت۔ و ایشیے نمبر ششسد و شست و وش انت۔

گورانڈ و یکسند و چل و چار ہزارین مردم

14 رندا من چارت تہ ہما گورانڈ سہیونے کڑھے سرا اؤشتانگ و یکسند و چل و چار ہزار مردمی گون کہ آییئے و آییئے پتے نامش پیشانیگے سرا نشتہ انت۔ 2 و من تتوارے چہ آسمانا ایشکت، چو بازین آپانی تتوارا، پورہ بلاہین گرنڈیئے تتوار ات۔ اے تتوار کہ من ایشکت پورہ چنگ جنوک اتنت کہ وتی چنگان جنگا اتنت۔ 3 اے یکسند و چل و چار ہزارین مردم، تہتے دینما و چارین سہدار و کاماشانی دینما نؤکین سوتے جنگا اتنت۔ آبیڈ چہ ہما یکسند و چل و چار ہزارینان کہ چہ زمینا مۆکگ* بوتگا اتنت، دگہ کسا اے سوت در برت نکرت۔ 4 اے ہما ات کہ وتا گون جنینان پلیتیش نکرتگ چیا کہ دست نجتگین ات۔ ہر جاگہ کہ گورانڈ رتوت، اے زندگیری کنت۔ اے چہ مردمانی نیاما مۆکگ بوتگانٹ، ہڈا و گورانڈیئے اتولی بر و سمر ات۔ 5 چہ آپانی دپا ہج درؤگ در نثباتکگ و بیمیثار انت۔

سعیین پریشتگ

6 پدا من دگہ پریشتگے دیست، آسمائے نیاما بال ات۔ آبدی وشین مستاگے گون اتی کہ پہ زمینے سرے نشتگینان، پہ ہر کتوم، کبیلہ، زبان و راجا جاری بجنٹ۔ 7 گون برزین تتواریا گوشتی: «ہڈائے بیما دلا بداریت و آپیا شان و شعوکت بدئیت چیا کہ آییئے دادریسے ساہت آتکگ و رستگ۔ ہماییا پرستش بکنیت کہ آسمان و زمین، دریا و آپی چمگی جوڑ کرتگا ات۔»

10:13 اؤپار، بزین سیر، تہمیل، برداشت۔ 3:14 مۆکگ، بزین پہ کسپے جائے رکینگا گرانین کیمتے دئیگ، پارسیا «بازخرد»۔

دوین شاہد

11 منا کڈ و کساس کنگی لئیے * دئیگ بوت و گوژگ بوت: «پاد آ، ہڈائے پرستشاگاھا و کربانجاھا کڈ و کساس کن و ہما مردمان حساب کن کہ اؤدا پرستش کنت۔ 2 بلہ پرستشاگاھے ڈئی پیشجاھا* بلہ کن، کڈ و کساسی مکن چیا کہ اے درکتومان دئیگ بوتگ۔ آ، پاکین شہرا تان چل و دو ماہا لگنمال کنت۔ 3 و من وتی دو شاہدا واک و اہتیار دئیان کہ تان ہما ہزار و دوسد و شستین رۆچان پیگمیری بکننت۔ اشان گونی گورا بیت.» 4 اے، ہما دوین زیتونے درچک انت، زمینے ہڈاوندئے دینما اؤشتانگین دوین چراگدان ات۔ 5 و اگن کسے اشان تاوان دئیگ بلوئیت، چہ اسانی دپا آس در کئیت و دژمنان وارت۔ گوا اگن کسے اشان تاوان دئیگ بلوئیت، ہمے ڈٹولا آما کُشگ بیت۔ 6 اشان آسمائے بند کنگے اہتیار گون انت تانکہ اسانی پیگمیریے رۆچان ہج ہتور مبیٹ و اہتیارش ہست کہ آپا ہونے تہا بدل بکننت و ہر و ہدا کہ بلوئنت، گون ہر پیمین واپا زمینا جت کنت۔ 7 و ہڈے اشان وتی شاہدی سرجم کرت، چہ جھلین تھترونا در آبوکین رستر گون اشان جنگ کنت، اشان شکست دنت و کُشیت و 8 اسانی جون اورشلیمے* بازارا ایز کنگ بنت، ہما شہر کہ پہ مسالے سدوم و مسرے ناما زانگ بیت، ہمؤدا کہ اسانی ہڈاوند سلب کُشگ بوتگ۔ 9 تان سے و نیم رۆچا چہ ہر کتوم، کبیلہ، زبان و راجا مردم اسانی جونان چارنت بلہ کبر و کُپن کنگش نئیلنت۔ 10 زمینے سرا نشتگین مردم، اسانی سرا گل بنت و جشن گرت و پہ یکدومیا ئیکی دیم دئینت، چیا کہ اے دوین پیگمیران زمینے سرا نشتگین مردم آزار داتگا ات۔ 11 بلہ سے و نیم رۆچا رند، چہ ہڈائے نیمگا زندئے روہ اسانی جونان پر ترت و اے وتی پادانی سرا اؤشتانتت۔ ہرکسا کہ دیستنت، مزینن ترسے آییئے جانا کپت۔ 12 پدا اشان برزین تتوارے ایشکت کہ چہ آسمانا گون اشان گوژگا ات: «ادا، برزاد بیایت.» اسانی دژمن چارگا اتنت و اے، جمبریئے تہا برزاد آسمانا شنتت۔ 13 ہما دمانا بلاہین زمین چنڈے آنک و شہرے دہیک تباہ بوت۔ زمین چنڈا ہبت ہزار مردم مُرت۔ پشت کپتگینان سک باز ترست و برزین ارشے ہڈااش شان و شعوکت دات۔ 14 دومی «آپسوز» گوژگ، بچار، سیمی «آپسوز» زوت آئیگی انت۔

ہپتمی کرنا

15 ہپتمی پریشتگا وتی کرنا جت۔ آسمانا برزین تتوار اتنت کہ گوژگا اتنت:

«دنیاے بادشاہی مے ہڈاوند و

آییئے مسیہے بادشاہی جوڑ بوتگ و

آ ابد تان ابد بادشاہی کنت.»

16 نون بیست و چارین کاماش کہ وتی تہتانی سرا ہڈائے دینما نشتگاننت، دیم پہ چیر کپنتت و ہڈااش نازینت۔ 17 گوژشیش:

«پرواکین ہڈاوندین ہڈا!

ما تئی شگرا گرین،

ہما کہ ہست انت و ہست بوتگ،

چیا کہ تتو وتی مزین زور و واک دستا گپتگ و

ہکمرانی پندات کرتگ۔

1:11 اسلیگین یونانی نشتانک گوشتی: منا کلم و کاشے دئیگ بوت کہ کڈ و کساس کنگی لئیے پیما ات۔ 2:11 پیتشجاہ، بزین پیتشجاہ، لوگے چاردیوال، سہن۔ 8:11 اسلیگین یونانی نشتانک گوشتی: مزین شہرے۔

18 کنوم زھر گپتگانت و
تثیی گزب آتکگ.
مردگانای دادرسیئے وهد رستگ.
تثیی ہزمتکارین پیٹگمبران،
تثیی پلگار تگینان و
ھرکسا کہ تثیی نامئے تُرس هست،
کسان و مزین،
آیانی مُڑ دئیگئے وهد آتکگ و
ہمایانی برباد کنگئے وهد
کہ زمینا برباد کنگا آنت.»

19 پدا ہڈائے پرستشگاہ آرشا پیچ کنگ بوت و ہڈائے اُهد و کرائے پیٹی،* آئیئے پرستشگاہئے تھا گندگ بوت. گزوکی شہم،
بُرزین تئوار و گزند اتنت، زمین چنڈ و سَک باز ترؤنگل بوت.

جنین و اژدیا

12 آسمانا مزین نشانے زاهر بوت: جنینے کہ رُچ آئیئے پُشاک آت، ماہ پادانی چیرا و دوازده استاری تاجے سرا آتی.
2 لاپی پُر آت و چہ چلگی دردان کوکارا آت، چلگ بیگیئے تئورشتان آت. 3 پدا دکہ نشانے آسمانا زاهر بوت: بلاہین
سُہرین اژدیا، ہیت سَگ و دہ کانئی پر آت و ہیت تاجی سرا آت. 4 اژدیا ئے لٹکا آسمانے استارانی سَے یک رُپت و زمینا دئور
دات. جنین کہ چُکا کچی آت، اژدیا، جنینے دیمَا اؤشتاتگ آت تان انچو کہ آئیئے چُک پیداک بیت، ہما دمانا چُکا بوارت. 5 جنینا
مردین چُکے پیداکرت، ہما کہ «آیسا سَجھین کئومانی سرا گون آسنین آسایا ہُکمرانی کنگی آنت.» جنینے چُک پیچ گرگ و ہڈا و
آئیئے تہتے کزا برگ بوت. 6 جنین تتک و گیابانا شت کہ اژدیا ہڈایا پہ جنینا جاگھے تئیار کرتگ آت تانکہ آ، ہزار و دوسد و شست
رُچا اژدیا چارگ و دلگوش کنگ ببیت. 7 پدا آسمانا جُگے بندات بوت. میکایل و آئیئے پریشتگان اژدیا ئے ہلاپا جُگ کرت.
اژدیا و آئیئے پریشتگان ہم جُگ کرت. 8 بلہ اژدیا سرزور نبوت و چہ اِد و رند آسمانا پہ آیسا و آئیئے پریشتگان جاگھے نبوت.
9 بلاہین اژدیا در کنگ بوت، ہما کوہنین مار، کہ ایلبس و شتیتان گوشگ بیت و سَجھین دنیاپا گمراہ کنگا آنت. آ گون وتی
پریشتگان زمینا دئور دئیگ بوت.

10 پدا من بُرین تئوارے چہ آسمانا ایشکت کہ گوشگا آت:

«نون رَکینگ و زور و
مئے ہڈائے بادشاہی و
آئیئے مَسیہئے اہتیار رستگ،
چیا کہ مئے براتانی بھتام جنزک،
ہما کہ رُچ و شپ آیانی سرا
مئے ہڈائے دیمَا بھتام جنگا آت،
گلینگ بوتگ.

11 مئے برات، گوراندئے ہون و

وتی شاہدیئے لہزئے سئوبا،
بھتام جنزکئے سرا بالادست بوتگ آنت.
مرکئے دیمَا آیان وتی ساہئے ہچ پرواہ نکرتگ.
12 ہمیشکا شاہدی کنیت،
او آسمانان و آسمانانی نشتگینان!
بلہ بَرین و آپسوز پہ شما،
او زمین و دریا!
چیا کہ شتیتان پہ شما ایزر آتکگ،
چہ زہرا سَک پُر آنت،
چیا کہ زانت کہ آئیئے وهد کم آنت.»

13 وهدے اژدیاپا دیست کہ من گلینگ و زمینا دئور دئیگ بوتگان، ہما جنینے زندا کپت کہ مردین چُکی پیداکرتگ آت. 14 جنینا
مزین وکابئے دو بانزل دئیگ بوت تانکہ بال بکنت و گیابانا وتی جاگھا شت بکنت. آ، اژدیا تان وهدیا، وهدان و نیم وهدا* چہ مارئے
دزرسا دور دارگ و ہنیالداری کنگ بیت. 15 گزا مارا چہ وتی دپا کئورئے پیٹما آپ پیژار دات تان جنینا ہار ببارت. 16 بلہ زمینا
جنین کُمک کرت، وتی دپی پیچ کرت و ہما کئوری ایزر برت کہ اژدیاپا چہ وتی دپا در کرتگ آت. 17 اژدیا جنینے سرا سَک زھر گپت
و گون آئیئے اے دکہ چُکان پہ جنگا در کپت، گون ہما چُکان کہ ہڈائے ہُکمانی مئوک آنت و پہ ایسایا وتی شاہدیئے سرا مہر
اؤشتاتگ آنت. 18 نون اژدیا، تئیبائے ریکانی سرا اؤشتات.

چہ دریاپا رسترے

13 گزا من دیست کہ چہ دریاپا رسترے چست بئیگا آت. دہ کانٹ و ہیت سَگی پر آت. کانٹانی سرا دہ تاج اتنت و آئیئے ہر
سرگئے سرا کُپری نام پر آت. 2 ہمے رستر کہ من دیست، پُنگیئے ڈئولا آت. پادی پورہ مَمی* پادانی پیٹما اتنت و دپی
شیری دپیئے پیٹما. اژدیاپا وتی زور، وتی تہت و وتی بلاہین اہتیار ایشیارا دانت. 3 رسترے یک سَگیا گوشبگا کُشوکین ئے پر
آت، بلہ کُشوکین پُ ڈراہ بوتگ آت. سَجھین زمین ہیران بوت و رسترے زندگیری ای کرت. 4 آیان ہمے اژدیا پرستش کرت چیا کہ
رسترا اہتیار دانتگ آت و رسترش پرستش کرت و گوشش: «کنے رسترے ڈئولا آنت؟ کنے گون ایشیا جنگ کرت کنت؟» 5 رسترا
دپے دئیگ بوتگ آت کہ بٹاک جنگ و کُپرن ہبر کنگا آت و اہتیار دئیگ بوتگ آت کہ تان چل و دو ماہا ہرچے کہ کنگ لوتیت،
بکنت. 6 ایشیا وتی دپ، ہڈا، ہڈائے نام و آئیئے منندجاہئے ہلاپا، بزبان ہمایانی ہلاپا پہ کُپر کنگا پیچ کرت کہ آرشا نشتگ آت.
7 آیسا اجازت دئیگ بوت کہ ہڈائے پلگار تگین مردمانی ہلاپا جُگ و جدال چست بکنت و آیان پرؤش بدنت. آیسا ہر کبیلہ، کئوم،
زبان و راجئے سرا اہتیار دئیگ بوت. 8 زمینے سرا نشتگین سَجھین مردم رسترا پرستش کنت، آ سَجھین کہ آیانی نام دنیا ئے اڈ
بئیگا پیسر «زندئے کتابے» تھا، گوراندئے کتابا نشتہ کنگ نبوتگ اتنت، ہما گوراندئے کہ ہلار کنگ بوتگ آت. 9 ہرکسا کہ گوش
پر، گوش بداریت.
10 «آ کہ بندیک بئیگی آنت،
بندیجاہا رئوت.